

One who obeys God is Twice Blessed

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥
ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥

[SGGS:510]

Translation*

One Lord is for all, ever in presence of each
abiding.
Saith Nanak: One not obeying His command,
Even in the same home, remains *from Him*
alienated.
Such to obedience He prompts - as have His
glance of grace,
The self that obeys Him obtains joy,
And *truly* becomes the loving consort.

** Based on Prof. Gurbachan Singh Talib's translation.*